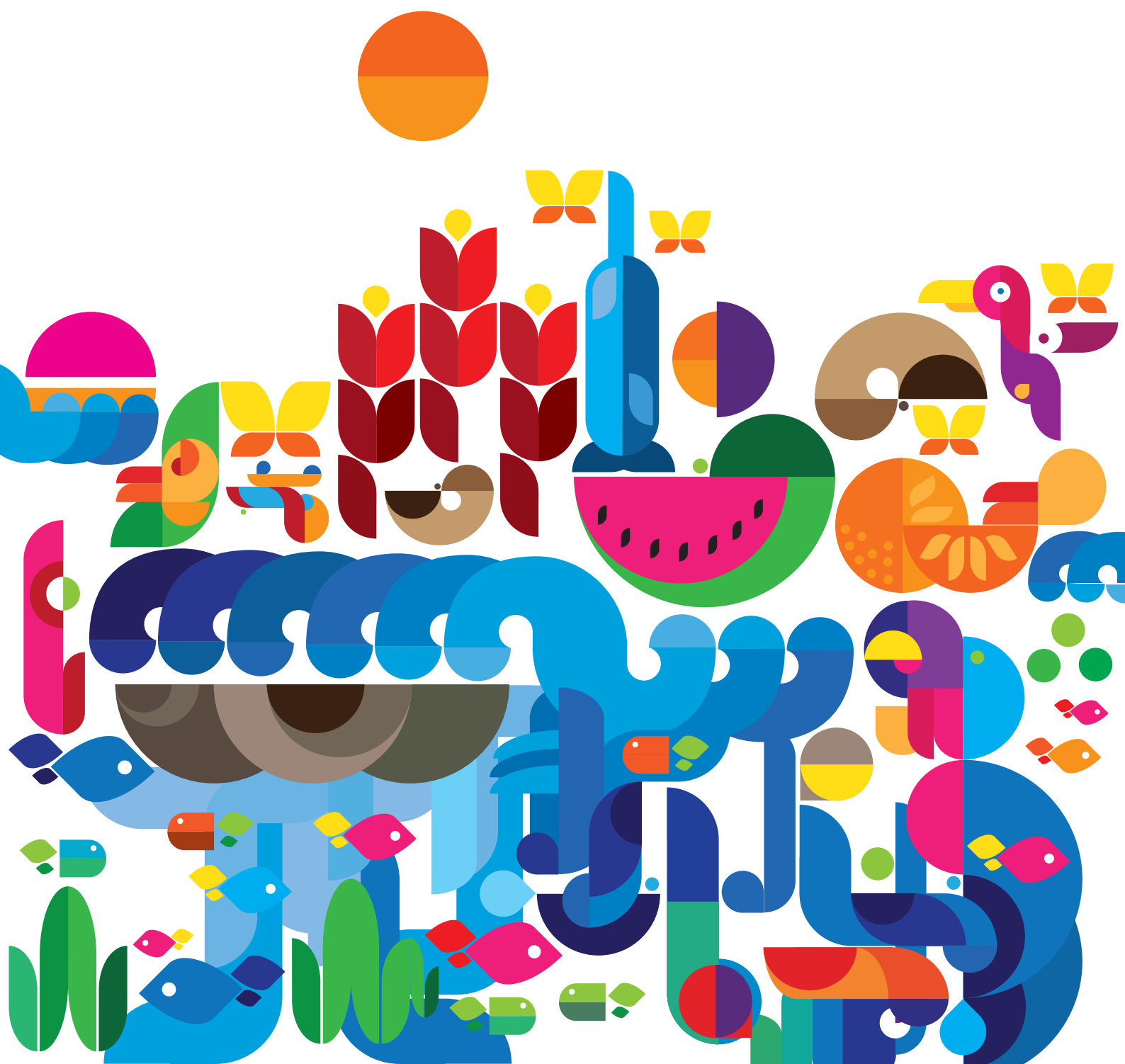
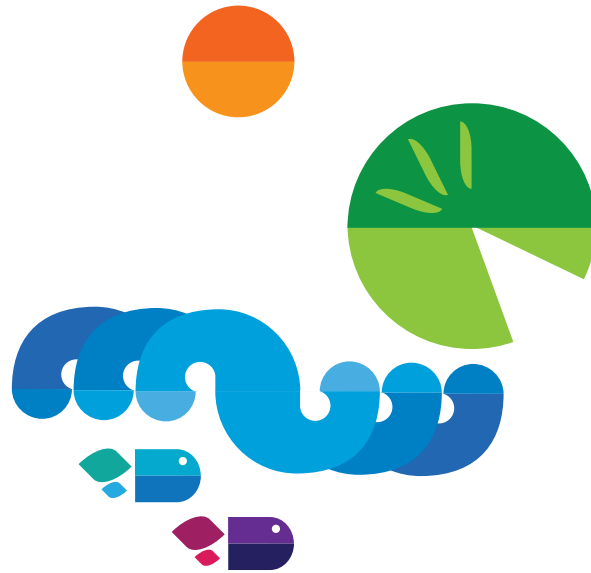

νεογράφημα

Όταν γράφουν τα νιάτα

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

Αλέξης Αλεξίου **Σουζάνα Καρανάσιου** Βασίλης Τεμπερεκίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Χρυσάλινα Γουλή Γ1, **Χαρά Ζαγανίδου Γ1**, Αφροδίτη Καράταγλη Γ1, **Χρήστος Κουτσοκώστας Γ1**,
Σωκράτης Μουσμouλίδης Β2, **Βασιλική Μπούσιου Α2**, Σωκράτης Ναζλίδης Β2, **Ιωσήφ Ναϊσίδης Γ1**,
Παναγιώτα Νίκου Γ2, **Ιφιγένεια Παναγιωτίδου Α2**, Αλέξανδρος Παπαστεργίου Γ2,
Αντωνία Σιδηροπούλου Α2, Νεφέλη Σπυριδωνίδου Α2

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Θοδωρής Σπανός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μετά από ένα βραβείο...

ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ

Βραβείο καλύτερης εφημερίδας Γυμνασίου στο Νεογράφημα

Τρεις ιστορίες παλιννόστησης μνημείων της Θεσσαλονίκης

Συμμετοχή της Χορωδίας στην 8η Πανελλήνια Συνάντηση Χορωδιών στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Καρδίτσας

Μελωδικές φωνές ξεχύθηκαν από το Αρσάκειο Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία της 2ης Διασχολικής Συνάντησης Χορωδιών

5ο Παναρσακειακό Μαθητικό Συνέδριο

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

«Misrepresented People»: ευθύνη και παιδεία λαού και ηγετών, Αλέξανδρος Παπαστεργίου

Τα εξαφανισμένα παιδιά των προσφυγικών ροών, Χρήστος Κουτσοκώστας

Οι έφηβοι και το μέλλον μας: εδώ ή αλλού; Αντωνία Σιδηροπούλου

Ονειρεύτηκα, Σωκράτης Μουσμουλίδης

ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ιανουάριος 2016, Βασιλική Μπούσιου, Ιφιγένεια Παναγιωτίδου

ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ

Μητέρα, Νεφέλη Σπυριδωνίδου

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΗΜΑ

«Η τέχνη είναι σαν το ηλιοβασίλεμα» - Συνέντευξη με την Θέκλα Μαλάμου, Χρυσάλινα Γουλή, Χαρά Ζαγανίδου, Αφροδίτη Καρατάγλη, Ιωσήφ Ναϊσίδης, Παναγιώτα Νίκου

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ένα βήμα πριν το Γυμνάσιο

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΕΣ

Η κατάκτηση της Σελήνης, Σωκράτης Ναζλίδης

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

14

16

19

21

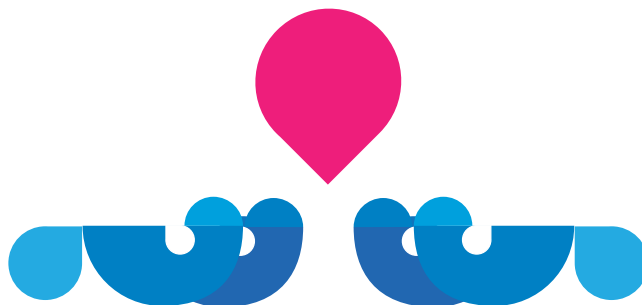
Μετά από ένα βραβείο...

Πριν καλά-καλά κλείσουμε το δεύτερο χρόνο της ζωής μας, ήρθε το βραβείο! Ακούγαμε ήδη αρκετά θετικά σχόλια από τους συμμαθητές μας, τους γονείς μας, τους καθηγητές μας, αλλά και από όλους όσους διάβαζαν το Νεογράφημα -είτε διαδικτυακά είτε σε υλική μορφή. Η αλήθεια είναι ότι τα αποδίδαμε περισσότερο στην ευγένεια της ενθάρρυνσης ή στην αναγνώριση της νεανικής μας προσπάθειας. Τώρα αυτό το βραβείο -που ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για όλους μας- έρχεται να μας ενισχύσει ηθικά, να μας θέσει νέους στόχους και νέες προκλήσεις. Εγγύηση ανταπόκρισης σε αυτές τις νέες προκλήσεις αποτελεί ο τρόπος με τον οποίο θέλουμε να δουλεύουμε· κι αυτός δεν είναι άλλος από τον συλλογικό. Ο τρόπος αυτός αναπληρώνει τις ελλείψεις του καθενός μας, διαχέει τα ταλέντα και τα χαρίσματα, εκφράζει, εν τέλει, την προσωπικότητα και την ταυτότητα τόσο της εφημερίδας μας, όσο και του Σχολείου μας.

Η συλλογικότητα αυτή δεν περιορίζεται στους κόλπους της συντακτικής ομάδας της εφημερίδας μας αλλά αγκαλιάζει όλο το Σχολείο, καθώς όλοι οι μαθητές και όλες οι μαθήτριες είναι ενεργοί ή υποψήφιοι συντάκτες, συμβάλλοντας με τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντά τους και με την προσωπική ματιά τους. Η συλλογικότητα αυτή περιέχει επίσης και όλους όσους, διαβάζοντας το Νεογράφημα, συνομιλούν -με τρόπο μυστικό και συχνά αθέατο- με τα γραπτά του.

Σας ευχαριστούμε όλους και όλες σας για όσα μέχρι τώρα μοιραστήκαμε. Τα καλύτερα έρχονται -με πρώτο και καλύτερο το καλοκαίρι!

Νεογράφημα

Βραβείο καλύτερης εφημερίδας Γυμνασίου στο «Νεογράφημα»

Την Πέμπτη 10 Μαρτίου, στον χώρο Τέχνης και Πολιτισμού «Lab' Attoir» του Δήμου Θεσσαλονίκης, μας περίμενε μια ευχάριστη έκπληξη. Στην κατάμεστη από μαθητές 33 γυμνασίων και λυκείων της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας αίθουσα, αμέσως μετά τους χαιρετισμούς του Δημάρχου Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη και του Υπεύθυνου της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα Πέτρου Μάστακα, η υπεύθυνη του 3ου Διαγωνισμού Μαθητικής Εφημερίδας που οργάνωσε το δημοσιογραφικό συγκρότημα «Μακεδονία», ανέβηκε στο βήμα και, μέσα στην αγωνιώδη σιωπή των μαθητών που κατέκλυσαν την αίθουσα, ανακοίνωσε πως το 1ο βραβείο απονέμεται στο «Νεογράφημα» του Αρσακείου Γυμνασίου Θεσσαλονίκης και στα «Μαθητικά ΝΕΑ» του 4ου Γυμνασίου Κατερίνης.

Την αξία του βραβείου τονίζει ακόμη περισσότερο η σύνθεση της κριτικής επιτροπής που αποφάσισε την απονομή του βραβείου: η Δήμητρα Δημητρακοπούλου, επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Δημοσιογραφίας Α.Π.Θ., ο γενικός διευθυντής της Ε.Σ.Η.Ε.Μ.Θ. Γιάννης Κοτσιφός και οι δημοσιογράφοι Άγγελος Βάσος και Σοφία Χριστοφορίδου. Το βραβείο συνοδεύεται και από χρηματικό έπαθλο 500 ευρώ, χορηγία της Ε.Υ.Α.Θ., το οποίο αποφασίστηκε από τη συντακτική ομάδα να διατεθεί στον Πολιτιστικό Μορφωτικό Σύλλογο Γυναικών «Η Ελπίδα», μια οργάνωση η οποία αγωνίζεται για να αποκτήσουν πρόσβαση στη στοιχειώδη εκπαίδευση οι μικροί Ρομά στο Δροσερό της Ξάνθης.

Ευχαριστούμε πολύ την κριτική επιτροπή του Διαγωνισμού, την εφημερίδα «Μακεδονία», καθώς και την χορηγό Ε.Υ.Α.Θ. Του χρόνου, στον 4ο Διαγωνισμό, θα είμαστε πάλι εκεί.

Τρεις ιστορίες παλιννόστησης μνημείων της Θεσσαλονίκης

Το Αρσάκειο Γυμνάσιο έδωσε το παρόν στο κοινωνικό και πολιτιστικό γίγνεσθαι της πόλης μας με μια εκδήλωση υψηλής ποιότητας και απαιτητικών προδιαγραφών. Μια πολύπτυχη εκδήλωση, που ετοίμασαν οι μαθητές του με την καθοδήγηση των καθηγητών τους, σε έναν από τους ωραιότερους και συμβολικότερους χώρους της Θεσσαλονίκης, το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, την Κυριακή 20 Μαρτίου 2016. Το θέμα της εκδήλωσης ήταν η καταπολέμηση του θλιβερού φαινομένου της αρχαιοκαπηλίας, μέσω της ιστορίας τριών μνημείων της Θεσσαλονίκης που απήχθησαν από την γενέτειρά τους.

Στην εκδήλωση, η οποία τελούσε υπό την αιγίδα του Δήμου Θεσσαλονίκης, συμμετείχαν ως κεντρικοί ομιλητές ο κ. Βασίλειος Λαμπρινουδάκης, καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος του Δ.Σ. της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας, και η κ. Πολυξένη Αδάμ-Βελένη, Διευθύντρια του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης. Την εκδήλωση, η οποία ήταν ενταγμένη στο πλαίσιο του εορτασμού για τα 180 χρόνια από την ίδρυση της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας (1836-2016), άνοιξε με σύντομο χαιρετισμό ο διευθυντής του Σχολείου μας Θανάσης Νευροκοπλής. Στη συνέχεια, μαθητές της Γ' Γυμνασίου, οι οποίοι εργάστηκαν με την καθοδήγηση του φιλολόγου Λεωνίδα Κατσικαρίδη, παρουσίασαν τρεις ιστορίες παλιννόστησης με αφηγήματα για τρία εμβληματικά μνημεία της πόλης μας: τις Μαγεμένες, την Ηρακλειώτισσα και το χρυσό μακεδονικό στεφάνι.

Στο πρώτο αφήγημα, η Ελεάννα Παπαθανασίου και ο Χρήστος Κουτσοκώστας δανείζουν τις φωνές τους σε έναν εβραίο παλαιοπώλη που διαβάζει τις επιστολές του Emmanouel Miller, του Γάλλου που λεηλάτησε τη Στοά των Ειδώλων με τις Μαγεμένες.

Στο δεύτερο, η Χρυσαλίνα Γουλή και ο Φάνης Καμαριάρης διαβάζουν την αφήγηση του Στυλιανού Πελεκανίδη, εφόρου Αρχαιοτήτων στην περίοδο της Κατοχής, για την εύρεση και τα ταξίδια μιας «Ηρακλειώτισσας», μέχρι και τον επαναπατρισμό και τη μόνιμη εγκατάστασή της στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης.

Τέλος, στο τρίτο αφήγημα η Βασιλική Μπαρκαμπά ζωντανεύει τη συζήτηση δύο παλιών συμφοιτητών της Νομικής, της δημοσιογράφου κ. Ζηργάκη και του κ. Αναστασίου, Διοικητή της Αστυνομικής Διεύθυνσης, για τις πτυχές της σύγχρονης αρχαιοκαπηλίας, στη διάρκεια συνέντευξης με αφορμή την επιστροφή ενός χρυσού μακεδονικού στεφανιού στο Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης μας από το Μουσείο Γκετί.

Παράλληλα, παρουσιάστηκαν από τις μαθήτριες Παναγιώτα Νίκου, Κατερίνα Μπαμπατζάνη και Νεφέλη Πάπουτσα δράσεις που υλοποιήθηκαν από μαθητές των ξενόγλωσσων τμημάτων του Σχολείου, με την καθοδήγηση των καθηγητριών, Σοφίας Καρασάββα, Ιουλίας Γάτσου (Γαλλικών) και Αικατερίνης Κυριακίδου (Αγγλικών). Οι δράσεις αυτές αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο ευρωπαϊκών προγραμμάτων επικοινωνίας και είχαν στόχο την ευαισθητοποίηση των ευρωπαίων μαθητών στο θέμα του σεβασμού και της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς όλων των λαών. Η εκδήλωση διανθίστηκε με δύο μικρά μουσικά διαλείμματα: τον «Εφιάλη της Περσεφόνης», των Νίκου Γκάτσου και Μάνου Χατζιδάκι (πιάνο έπαιξε η Κατερίνα Σταματελάκη και τραγούδησαν η Μαρία Αγγελοπούλου και η Σοφία Τριλυράκη) και το «The Swan» του Camille Saint-Saëns (πιάνο έπαιξε η καθηγήτρια Αναστασία Γκίνη και φλάουτο ο Δημήτρης Δημόκας).

Συμμετοχή της Χορωδίας στην 8η Πανελλήνια Συνάντηση Χορωδιών στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Καρδίτσας

Την Παρασκευή 8 Απριλίου 2016, το Μουσικό Σύνολο (Όμιλος Χορωδίας και Ορχήστρα) του Αρσακείου Γυμνασίου-Λυκείου & Αποφοίτων Θεσσαλονίκης συμμετείχε στην 8η Πανελλήνια Συνάντηση Χορωδιών στο πλαίσιο Διεθνούς Χορωδιακού Φεστιβάλ, που πραγματοποιήθηκε στην πόλη της Καρδίτσας. Την ευθύνη της προετοιμασίας και εμφάνισης της χορωδίας είχε η καθηγήτρια Μουσικής Αναστασία Γκίνη. Πολύτιμη ήταν η συμβολή του καθηγητή Χημείας του Λυκείου, Βασίλη Μυλωνά, ο οποίος συνόδευσε τη χορωδία με κιθάρα και μαντολίνο.

Το Χορωδιακό Φεστιβάλ πραγματοποιήθηκε στις αίθουσες εκδηλώσεων του Hotel Thessalikon Grand και του Mouzaki Palace, με τη συμμετοχή πολλών χορωδιών της Ελλάδας και του εξωτερικού. Το ρεπερτόριο περιλάμβανε έργα λόγιας χορωδιακής, έντεχνης ελληνικής και παραδοσιακής μουσικής. Η εμφάνιση της χορωδίας μας απέσπασε πολύ καλές κριτικές από την Καλλιτεχνική Επιτροπή του Φεστιβάλ, η οποία για μια ακόμη φορά πρότεινε τη συμμετοχή της σε αντίστοιχο χορωδιακό φεστιβάλ του εξωτερικού. Μέλη της Διεθνούς Καλλιτεχνικής Επιτροπής ήταν κορυφαίες προσωπικότητες του καλλιτεχνικού χώρου, όπως η Πρόεδρος του Τμήματος Μουσικών σπουδών του Πανεπιστημίου του Nis (Σερβία) και διεθνούς φήμης Μαέστρος Suzana Kostic, ο Καθηγητής στο South-Western University Neophit of Rila και διακεκριμένος Μαέστρος Alexander Kyumdzien, ο διάσημος Συνθέτης και Μαέστρος, ομότιμος Καθηγητής Σύνθεσης του Πανεπιστημίου της Βοστώνης (ΗΠΑ) και Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών Θεόδωρος Αντωνίου, ο Συνθέτης Γιάννης Δροσίτης, ο Ιταλός Μαέστρος Leonardo Quadrini, Καθηγητής στην έδρα της διεύθυνσης του Κρατικού Ωδείου της Νάπολης, ο συνθέτης Κώστας Ευαγγελάτος κ.ά.

Μελωδικές φωνές ξεχύθηκαν από το Αρσάκειο Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία της 2ης Διασχολικής Συνάντησης Χορωδιών

Την Πέμπτη 21 και την Παρασκευή 22 Απριλίου 2016 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η 2η Διασχολική Συνάντηση Χορωδιών στο Θέατρο των Αρσακείων Σχολείων Θεσσαλονίκης. Η εκδήλωση εντάχθηκε στο πλαίσιο του εορτασμού των 180 χρόνων των Αρσακείων-Τοισισειών Σχολείων της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας. Μαθητές Χορωδιών από Σχολεία και Ωδεία της Θεσσαλονίκης τίμησαν με τη συμμετοχή τους το Φεστιβάλ, ξεδιπλώνοντας τα ταλέντα τους με την καθοδήγηση των εμπνευσμένων μουσικών-καθηγητών τους και εκπέμποντας μηνύματα αισιοδοξίας, χαράς και ελπίδας με τη γλώσσα της Μουσικής.

Τιμώντας την επέτειο των 90 χρόνων του Μίκη Θεοδωράκη, κάθε χορωδία είχε στο ρεπερτόριό της ένα τουλάχιστον τραγούδι του συνθέτη. Την Πέμπτη 21 Απριλίου παρουσιάστηκαν οι χορωδίες του 4ου και του 15ου Δημοτικού Σχολείου Καλαμαριάς υπό τη Διεύθυνση του Καμπάνη Σαμαρά, του 1ου ΓΕΛ Πυλαίας υπό τη διεύθυνση του Λουκά Κασιάρα, των Ωδείων «Αστρινίδειο» και «Ε. Σαμαρά» (Συμφωνική Ορχήστρα και Μικτή Χορωδία) υπό τη διεύθυνση του Καμπάνη Σαμαρά και του Αρσακείου Γυμνασίου-Λυκείου & Αποφοίτων υπό τη διεύθυνση της Αναστασίας Γκίνη. Την Παρασκευή 22 Απριλίου παρουσιάστηκαν οι χορωδίες του Αρσακείου Δημοτικού Σχολείου Θεσσαλονίκης υπό τη διεύθυνση του Ηρακλή Παναγόπουλου, του Δημοτικού Ωδείου Νεάπολης-Συκεών (Λαϊκές παιδικές, νεανικές χορωδίες) υπό τη διεύθυνση του Ανδρέα Καρακότα, του 1ου Γυμνασίου Λαγκαδά υπό τη διεύθυνση της Χρυσούλας Σταθοπούλου, του 2ου Γυμνασίου Λαγκαδά υπό τη διεύθυνση της Χρυσούλας Σκαρλάτου, του 1ου Γυμνασίου Τούμπας και του 1ου Γυμνασίου Θέρμης υπό τη διεύθυνση της Βασιλικής Κατσούκα.

5ο Παναρσακειακό Μαθητικό Συνέδριο

Για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά το Αρσάκειο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης μετέχει στο Παναρσακειακό Μαθητικό Συνέδριο, με μεγαλύτερη αποστολή από όλες τις άλλες χρονιές. Το θέμα του φετινού Συνεδρίου ήταν «Ο γλωσσικός μας πολιτισμός: η γλώσσα στην παιδεία, στην επιστήμη, στην τέχνη, στα γράμματα, στη ζωή μας». Περίπου 90 μαθητές της Β' και Γ' Γυμνασίου άρχισαν να προετοιμάζουν από τον Οκτώβριο του 2015 τις εργασίες τους, με την επίβλεψη των υπευθύνων καθηγητών. Εισηγήσεις, δρώμενα, ταινίες, μουσική, πόστερ, κατασκευές αποτέλεσαν τον καρπό της ερευνητικής προσπάθειας των μαθητών. Η εργώδης προετοιμασία τους γνώρισε τη δικαίωσή της κατά τις δύο μέρες (16 και 17 Απριλίου) του Συνεδρίου στα Αρσάκεια-Τοσίτσεια Σχολεία της Εκάλης. Εκεί, οι έφηβοι ερευνητές όλων των εκφάνσεων του γλωσσικού πολιτισμού είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν το έργο τους μπροστά σε συναδέλφους τους συνέδρους, αλλά και σε έμπειρους, διεθνούς κύρους, πανεπιστημιακούς δασκάλους, ερευνητές και άξιους λογοτέχνες. Από όλους απέσπασαν τα συγχαρητήρια για την πρωτοτυπία και την αξιοπιστία των εργασιών τους, αλλά και για την εργατικότητα και την επιστημοσύνη των ερευνητικών τους προσπαθειών.

Να σημειώσουμε πως για πρώτη φορά οι μαθητές των Αρσακείων Σχολείων της Θεσσαλονίκης είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τις εργασίες τους σε μικρό προσυνέδριο, που οργανώθηκε δύο μέρες πριν το κανονικό Συνέδριο. Ο καινούργιος θεσμός γνώρισε μεγάλη επιτυχία, κρίνοντας από την προσέλευση των γονέων και τα σχόλια των πανεπιστημιακών δασκάλων και των σχολικών συμβούλων που προήδρευσαν στις συνεδρίες του.

Οι εργασίες που ετοίμασαν οι μαθητές του Αρσακείου Γυμνασίου ήταν οι εξής:

1. Stephen Hawking: η γλώσσα της ακινησίας (εισήγηση)
2. Οι περιπέτειες ενός ονόματος: Διονύσιος Αρεοπαγίτης, Saint-Denis και ψευδο-Διονύσιος (εισήγηση)
3. Η εξέλιξη της γλώσσας στην εποχή του διαδικτύου (εισήγηση)
4. Με αφορμή τη γλώσσα των χεριών στον Γκρέκο (εισήγηση και εικαστική εγκατάσταση)
5. Το πολυδιάστατο φαινόμενο της διγλωσσίας (εισήγηση)
6. Η ιδιόλεκτος των δεκαπέντε μου χρόνων (εισήγηση)
7. «Τντα 'ναι τούτα που λαλείς, τζογούλα μου;» (ταινία)
8. Η ποιητική γλώσσα του Παπαδιαμάντη (εισήγηση και μουσικό δρώμενο)
9. Ο κόσμος των χημικών συμβόλων: γλωσσικό μονοπάτι σε γνώσεις, αλήθειες και ιδέες (δρώμενο)
10. Μηδέν: «ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι» (δρώμενο)
11. Μύθοι: Από τον Αίσωπο στον La Fontaine (πόστερ)
12. La paramiologie est amusante! (πόστερ)
13. Die Parömiologie macht uns Spaß! (πόστερ)
14. Paremiology from A to Z! (πόστερ)

Στη στήλη «Επικαιρότητα» δημοσιεύονται τρία άρθρα με πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο και ένα πιο λυρικό κείμενο, που αφορά την -πάντα επίκαιρη- εκπαιδευτική μας πραγματικότητα.

«Misrepresented People»*: ευθύνη και παιδεία λαού και ηγετών

του Αλέξανδρου Παπαστεργίου (Γ2)

Διάβασα πρόσφατα σε μία εφημερίδα την περιγραφή της μεγάλης λαϊκής συγκέντρωσης, με ομιλητή τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τον Σεπτέμβριο του 1910 στην Αθήνα. Ο μεγάλος ηγέτης που διπλασίασε την Ελλάδα, είχε κληθεί από την Κρήτη όπου ζούσε, να αναλάβει την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας και να κατευνάσει τα διχαστικά πάθη των Ελλήνων. Όταν, λοιπόν, στην προεκλογική του συγκέντρωση το ενθουσιασμένο πλήθος φώναξε υπέρ της αλλαγής του πολιτεύματος «Συντακτική», (αναφερόμενο στη νέα Βουλή που θα προέκυπτε από τις εκλογές), ο Εθνάρχης απάντησε: «Αναθεωρητική». «Συντακτική», επέμειναν στην ιαχή τους οι χιλιάδες συγκεντρωμένοι! «Αναθεωρητική», αντέτεινε ο Βενιζέλος! «Συντακτική» και πάλι ο λαός. Και τότε ο ηγέτης ανύψωσε το δείκτη του δεξιού του χεριού προς τον ουρανό, επέβαλε σιγή και είπε την τελική του λέξη: «Αναθεωρητική». Μετά από διακοπή δευτερολέπτων, το πλήθος ακολούθησε... Η πορεία προς τον διπλασιασμό της πατρίδας μόλις άρχιζε.

Δυστυχώς, πολύ συχνά στη χώρα μας ζούμε το αντίθετο φαινόμενο: οι θεμιτές, αλλά ανέφικτες επιθυμίες του εκλογικού σώματος καθορίζουν τον πολιτικό λόγο των «ηγετών», οι οποίοι επιλέγουν την προσωρινή και ανέξοδη λαοφιλία, και όχι την υπεύθυνη στάση της αλήθειας και της ουσιαστικής προσφοράς. Έτσι, η χώρα παραμένει εγκλωβισμένη στην κρίση, οι προσδοκίες των πολιτών διαψεύδονται, το πολιτικό σύστημα απαξιώνεται και πληθαίνουν οι ακραίες επιλογές. Πολλοί πολίτες απαξιώνουν το πολιτικό σύστημα, θεωρώντας πως για τα κακώς κείμενα φταίνε οι δημοκρατικοί θεσμοί και όχι οι επιλογές των ίδιων των ψηφοφόρων, που γίνονται με κριτήρια κυρίως θυμικά και όχι με ψύχραιμη και αντικειμενική κρίση.

Για όλους τους προηγούμενους λόγους χρειάζονται, κατά τη γνώμη μου, από τη μια πλευρά αλλαγές στη λειτουργία της δημόσιας ζωής που θα εμποδίζουν την εκδήλωση λαϊκιστικών φαινομένων και την ανάδειξη λαϊκιστών ηγετών, αλλά κυρίως χρειαζόμαστε καλύτερη παιδεία των πολιτών, ώστε αυτοί, ως πηγή κάθε εξουσίας, να κάνουν τις ευστοχότερες για τον τόπο και το μέλλον του επιλογές.

* Ο τίτλος του άρθρου «Misrepresented People» (στα νέα ελληνικά θα το αποδίδαμε «Διαστρεβλωμένοι άνθρωποι») προέρχεται από το ομώνυμο χιπ-χοπ τραγούδι του Stevie Wonders (2000).

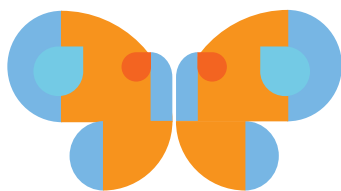

Τα εξαφανισμένα παιδιά των προσφυγικών ροών του Χρήστου Κουτσοκώστα (Γ1)

Ασυνόδευτοι ανήλικοι μετανάστες εξαφανίζονται συχνά από τις δομές φιλοξενίας. Οι οκτώ ξενώνες που χρησιμοποιούνται ως κέντρα φιλοξενίας δεν φυλάσσονται, καθώς δεν αποτελούν κέντρα κράτησης. Ενδεικτικά, πέρυσι, στο Τμήμα Αναζητήσεων της Διεύθυνσης Ασφαλείας Αττικής, καταγράφηκαν 1.002 διαφυγές από το κέντρο φιλοξενίας και μόλις 192 ανευρέσεις. Ωστόσο, αυτά τα δεδομένα δεν αντιστοιχούν σε απόλυτο αριθμό παιδιών. Έχουν τύχει περιπτώσεις που ο ίδιος ανήλικος διέφυγε από ξενώνα στο Μοσχάτο, εντοπίστηκε στην Πάτρα και τοποθετήθηκε σε άλλη δομή για να διαφύγει ξανά... Η παρακολούθηση της πορείας αυτών των παιδιών γίνεται πιο δύσκολη λόγω της έλλειψης φωτογραφιών τους ή δήλωσης ψεύτικων ονομάτων. Σήμερα, καμία υπηρεσία σε Ελλάδα και Ευρώπη δεν είναι σε θέση να αποτυπώσει τον ακριβή αριθμό των χαμένων παιδιών.

Την περασμένη εβδομάδα τα τηλέφωνα στα γραφεία του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, δομής του Υπουργείου Εργασίας που εποπτεύει τους ξενώνες ανηλίκων, χτυπούσαν αδιάκοπα. Ο υπεύθυνος, Χρήστος Δημόπουλος, ενημερωνόταν ότι ανήλικος που είχε διαφύγει από δομή του Βόλου, εντοπίστηκε τα ξημερώματα κοντά στην Ειδομένη, προσπαθώντας να περάσει τα σύνορα. Την ίδια ημέρα 47 παιδιά βρίσκονταν σε λίστα αναμονής, για να τοποθετηθούν σε ξενώνες.

Μέσα στο 2015, το Ε.Κ.Κ.Α. δέχθηκε αιτήματα για στέγαση 2.248 ασυνόδευτων ανηλίκων, εκ των οποίων οι περισσότεροι προέρχονταν από το Αφγανιστάν και τη Συρία. Είτε διέσχισαν μόνοι τους τα σύνορα, είτε έχασαν στην πορεία τους συγγενείς τους. Στέλεχος της Υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής δηλώνει ότι συνήθως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι πιέζονται από τις οικογένειες στις πατρίδες τους να συνεχίσουν το ταξίδι προς τη Δύση και εγκαταλείπουν τους ξενώνες. Άλλοι απελπίζονται από την αναμονή για οικογενειακή επανένωση και αποφασίζουν να ρισκάρουν, εκθέτοντας τους εαυτούς τους στους κινδύνους των κυκλωμάτων διακίνησης και εκμετάλλευσης.

Οι έφηβοι και το μέλλον μας: εδώ ή αλλού;

της Αντωνίας Σιδηροπούλου (Α2)

Ζούμε σε μια χώρα με μεγάλη και σημαντική ιστορία, με υπέροχα φυσικά τοπία, με ανθρώπους φιλόξενους και δημιουργικούς. Έτσι, τουλάχιστον, μαθαίνουμε από την οικογένειά μας και το σχολείο μας. Έχω, όμως, την αίσθηση πως όλα αυτά, που μάθαμε πως αποτελούν την Ελλάδα, σιγά-σιγά φθείρονται. Με αποτέλεσμα μέχρι κι εγώ που έχω χρόνια μπροστά μου ακόμη μέχρι να ενηλικιωθώ, να προβληματίζομαι πώς θα είναι το μέλλον μου στην Ελλάδα. Πώς θα καταφέρω να σταθώ σε μια χώρα που φαίνεται μέρα με τη μέρα να παρακμάζει...;

Οι ίδιες ανησυχίες καταλαμβάνουν και τους περισσότερους νέους της χώρας μας και τους αναγκάζουν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό, για να αναζητήσουν εργασία αντίστοιχη των προσόντων τους και ένα κοινωνικό περιβάλλον ισότητας και ευνομίας. Φεύγουν, όμως, μόνοι σε χώρες, που δεν έχουν τον πολιτισμό και την ομορφιά της πατρίδας μας. Σε χώρες που δεν έχουν το ανθρώπινο οικογενειακό περιβάλλον που έχει καλλιεργηθεί στην Ελλάδα. Οι εργασιακές ευκαιρίες που θα βρουν έξω είναι αδύνατο να παρουσιαστούν στον τόπο μας; Ή, αν δούμε και την άλλη άποψη, μήπως πρέπει να προσανατολιζόμαστε από τώρα -πολύ πριν μπούμε στο πανεπιστήμιο- σε επαγγέλματα που ταιριάζουν στον τόπο μας και μπορούν να ασκηθούν εδώ; Στο εξωτερικό μπορεί κάποιος να ασκήσει, πιθανώς, περισσότερα επαγγέλματα, αλλά πόσοι μπορούν να πετύχουν χωρίς το κοινωνικό και το προσωπικό περιβάλλον της πατρίδας μας;

Τέτοιες σκέψεις και προβληματισμοί κατακλύζουν το νου των σημερινών εφήβων. Μπορεί το μέλλον τους στην Ελλάδα να μην δείχνει ρόδινο. Μπορούν, όμως, οι ίδιοι να βρουν τον τρόπο να αγωνιστούν και το δρόμο να πορευθούν, για να πετύχουν τη δική τους ευτυχία.

Ονειρεύτηκα

του Σωκράτη Μουσμολίδη (B2)

Ονειρεύτηκα ένα σχολείο που θα είναι διαφορετικό από τα άλλα.
Ένα σχολείο που ο καθένας θα μπορεί να εκφράσει την άποψή του ελεύθερα,
που οι τάξεις του θα λάμπουν καθαρές και γεμάτες χρώματα,
που οι τοίχοι του θα στολίζονται με έργα μαθητών,
που στους κήπους του θα φυτεύουμε λουλούδια και δέντρα,
που κάθε μάθημά του θα είναι ένα μαγικό ταξίδι,
που δεν θα ενδιαφέρεται αποκλειστικά για τεστ, ελέγχους και επιδόσεις,
που θα ανοίγει τους ορίζοντες και θα δημιουργεί ενδιαφέροντα,
που θα δίνει σε όλους ίσες ευκαιρίες,
που οι μαθητές του θα το αγαπούν σαν το σπίτι τους.
Ονειρεύτηκα ένα σχολείο που δεν θα οδηγεί αποκλειστικά στο πανεπιστήμιο,
που γεμίζει χαρούμενες φωνές ακόμη και τα σαββατοκύριακα,
που βοηθά τους αδύναμους μαθητές,
που οι μαθητές έχουν φιλικές σχέσεις με τους καθηγητές τους,
που μας συμπαραστέκεται σε κάθε μας εμπόδιο,
που το κυλικείο του έχει παγωτό!
Ονειρεύτηκα -και μετά αγωνίστηκα να κάνω το όνειρό μου πραγματικό.

Ήρωας του μήνα Δεκεμβρίου

Επιμέλεια παρουσίασης:

Βασιλική Μπούσιου (Α2)

και Ιφιγένεια Παναγιωτίδου (Α2)

Το Α1 πρότεινε ως ήρωα του μήνα τον Γεώργιο Παπανικολάου (13 Μαΐου 1883 - 19 Φεβρουαρίου 1962). Ο Γεώργιος Παπανικολάου ήταν διεθνούς φήμης έλληνας ιατρός, βιολόγος και ερευνητής. Είναι περισσότερο γνωστός ως ο άνθρωπος που ανακάλυψε την πρωτοποριακή κυτταροδιαγνωστική μέθοδο, γνωστή ως «Τεστ-Παπ», με την οποία έγινε εφικτή η έγκαιρη διάγνωση του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας.

Οι υπερασπιστές των θυμάτων του bullying, του σχολικού εκφοβισμού, αποτέλεσαν την πρόταση του Α2. Όλοι αυτοί που δεν μένουν θεατές, αλλά συμπαρίστανται ενεργά στα θύματα και καταγγέλλουν τους θύτες, τους ψευτοναήδες. Παιδιά ανήλικα χωρίς, συνήθως, θεωρητική κατάρτιση στην αντιμετώπιση του εκφοβισμού, που δρουν με γνώμονα τη συνείδηση και την αλήθεια τους. Το Α2 συνόδευσε την πρότασή του με μία πρωτότυπη μικρή ταινία, σε σενάριο, σκηνοθεσία και υποκριτική των μαθητριών που ετοίμασαν την παρουσίαση.

Η πρόταση του Β1 για τον ήρωα του μήνα ήταν ο Περικλής Καλόπουλος. Τον Αύγουστο του 2001 ένα δικινητήριο αεροσκάφος έπεσε λόγω μηχανικής βλάβης στη θάλασσα κοντά στη μαρίνα του Αλίμου. Χωρίς δισταγμό ο Περικλής Καλόπουλος με τη βοήθεια του θείου του διέσωσε τρεις επιβάτες του αεροσκάφους και στη συνέχεια βούτηξε μόνος του με μάσκα στη θάλασσα και κατάφερε να απεγκλωβίσει, με κίνδυνο της ζωής του, την μικρή Αντιγόνη Σιδηροπούλου.

Το Β2 πρότεινε ως ηρώίδα του μήνα τη Ρόζα Πάρκς (Rosa Parks, 1913-2005), η οποία και επελέγη, τελικά, με την ψήφο των μαθητών, ως «Ηρώίδα του Μήνα» για τον Ιανουάριο. Η Παρκς ήταν Αφροαμερικανή, η οποία πρωτοστάτησε στους αγώνες για τα δικαιώματα της αφροαμερικανικής κοινότητας στις δεκαετίες του 1950 και 1960. Η Παρκς φυλακίστηκε για την ανυπακοή που έδειξε στους ρατσιστικούς νόμους, συνεργάστηκε με τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και αποτέλεσε εμβληματική μορφή στον αγώνα των Αφροαμερικανών για την απόκτηση πλήρων κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Για τη δράση της αναφέρεται ως «η μητέρα του σύγχρονου κινήματος των πολιτικών δικαιωμάτων» και τιμήθηκε προς το τέλος της ζωής της από τον Λευκό Οίκο και τον αμερικανικό λαό.

Για το Γ1 ήρωας του μήνα ήταν ο μαθηματικός και κρυπτογράφος, Άλαν Τιούρινγκ. Ο Τιούρινγκ από τη δεκαετία του 1930 διατύπωσε την έννοια του αλγορίθμου, ενώ κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ήταν το κεντρικό πρόσωπο στην αποκωδικοποίηση της γερμανικής κρυπτογραφικής συσκευής Enigma. Μετά τον Πόλεμο, σχεδίασε έναν από τους πρώτους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Ύστερα από τις κατηγορίες εναντίον του για ομοφυλοφιλία, αυτοκτόνησε το 1954. Προς τιμήν του θεσπίστηκε το «Βραβείο Τιούρινγκ», η σημαντικότερη επιστημονική διάκριση στον χώρο της πληροφορικής.

Οι κάτοικοι των νησιών του Αιγαίου, και ιδιαίτερα της Λέσβου, που βοήθησαν και βοηθούν δεκάδες χιλιάδες προσφύγων, προσφέροντάς τους την πρώτη φιλόξενη υποδοχή και ανακούφιση στην οδύσειά τους, αποτέλεσαν την πρόταση του Γ2. Εδώ και λίγους μήνες, μάλιστα, έχει αναπτυχθεί και ένα, κυρίως διαδικτυακό, κίνημα συλλογής υπογραφών για την υποβολή της υποψηφιότητας των Ελλήνων νησιωτών του ανατολικού Αιγαίου για το Νόμπελ Ειρήνης.

Μητέρα

της Νεφέλης Σπυριδωνίδου (Α2)

Μαζί σου δεν ακολούθησα το ρολόι του χρόνου
αλλά το ρολόι της ψυχής μου.
Ελευθερώθηκα από τα κρίματα της μελλοντικής νιότης μου
και σ' αναζήτησα σαν μια δεύτερη Ανάσταση.
Σε ένα καινούργιο παρόν
σε ένα τρυφερό μέλλον.

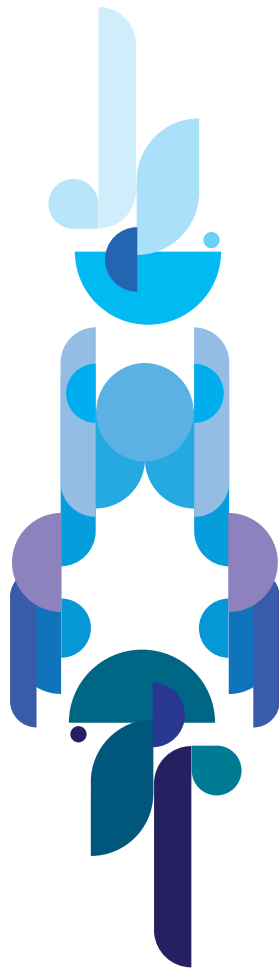
Διέσχισα με αγωνία όλες τις σκοτεινές πλεύσεις της ζωής μου,
για να φτάσω σ' εσένα,
που έλαμπες αθωότητα και αγάπη.
Σε διάλεξα συνειδητά με την ψυχή μου ολάκερη ανθισμένη.
Με το σπαραγμό της καρτερικότητας να μου πληγώνει τα απλωμένα χέρια.
Έτοιμη από καιρό μόνο για μένα.
Με ένιωσες πριν να μ' ακούσεις.
Και με δέχτηκες.
Είσαι ο Άγγελος μου.
Μια πυγολαμπίδα αγάπης που λούζει με φως την ύπαρξή μου.
Χωρίς εσένα τίποτα.
Μόνο σκιές που ανεβαίνουν και κλείνουν τα μάτια μου.
Τίποτα χωρίς τον χτύπο της καρδιάς σου,
γνώριμο και καθησυχαστικό.
Μονάχα η μοναξιά στο χτύπο της δικής μου καρδιάς.
Μαμά μου.

Αγγελέ μου.
Κέρβερος σε όποιον απειλεί το χαμόγελό μου.
Μου κοινωνάς όλη τη σοφία του κόσμου μέσα από τα μάτια σου.
Υπάρχουν στιγμές που με σπρώχνει η νιότη να πετάξω,
βλέπω το απέραντο και σκιρτώ να το αγγίξω,
φορώ τα πιο καλά μου όνειρα,
μαζεύω τις παινεμένες μου ελπίδες
και ετοιμάζομαι σιγά σιγά να πετάξω
κόντρα στον άνεμο,
χαϊδεύοντας το αστέρι της πρόωρης νιότης μου.

Μεγαλώνω, μαμά μου,
και καθώς μεγαλώνω στο απέραντο λιβάδι της χαράς σου,
γνωρίζω τον πόνο της μεγάλης σου τρυφερότητας,
πληγώνομαι από την ίδια τη γνώση της αγάπης σου για μένα
και, συνάμα, βρίσκω τη δύναμη από σένα να τρέξω
με τα φτερά μου ασάλινα από την έγνοια σου,
να σου φέρω του κόσμου τα λόγια τα καλά,
και να τα ακουμπήσω στα πόδια σου.

Σε σένα, μανούλα μου,
που κάθε βράδυ φυσάς απαλές πνοές στοργής στα όνειρά μου.
Για σένα, μανούλα μου,
που ξέρω ότι θα μ' αφήσεις να πετάξω, όταν έρθει η ώρα,
παρόλο τον πόνο του αποχωρισμού,
δυνατή και άτρωτη με την πανοπλία της αγάπης σου.

Μάνα μου,
σ' ευχαριστώ που άνοιξες τον κύκλο της ζωής μου με την ομορφιά της ψυχής σου
και χάραξες όλα τα χνάρια σταθερά,
για να μη χαθώ ποτέ.

** Το ποίημα, γραμμένο από τη Νεφέλη ως δώρο γενεθλίων στη μητέρα της τον Μάρτιο που μας πέρασε, δημοσιεύεται με αφορμή τη γιορτή της Μητέρας, τη δεύτερη Κυριακή του Μαΐου.*

«Η τέχνη είναι σαν το ηλιοβασίλεμα» - Συνέντευξη με την Θέκλα Μαλάμου

της Χρυσάλινας Γουλή (Γ1),
της Χαράς Ζαγανίδου (Γ1),
της Αφροδίτης Καράταγλη (Γ1),
του Ιωσήφ Ναϊσίδη (Γ1),
και της Παναγιώτας Νίκου (Γ2)

Η στήλη του Παλαιογραφηματοσ, μετά την περιδιάβασή της στην επιχειρηματικότητα και την ακαδημαϊκή δράση, επιστρέφει στην Τέχνη. Και μάλιστα σε μία τέχνη με έντονη την κοινωνική προοπτική. Λειτουργός της η Θέκλα Μαλάμου, απόφοιτος του Αρσακείου Θεσσαλονίκης το 1995. Η Θέκλα έχει σπουδάσει φωτογραφία στο Τ.Ε.Ι. Αθηνών, έχει λάβει μέρος σε πολλές εκθέσεις και έχει διδάξει φωτογραφία σε πολλά σεμινάρια. Στη 12η Biennale των Νέων Δημιουργών της Ευρώπης (Ιταλία, 2005) διακρίθηκε για το project «Voyeurisms - Αίθουσες του Νου». Από το 2010 ως βασική συνιδρύτρια του «Caravan Project», ασχολείται ενεργά με τη δημιουργία ντοκιμαντέρ και έχει παραγάγει αρκετές ταινίες. Το Caravan Project είναι ένα οδοιπορικό που ξεκίνησε στην Ελλάδα το 2010 από μια ομάδα καλλιτεχνών και ερευνητών, με αφορμή την κρίση που έχει ξεσπάσει στην Ελλάδα και έχει επηρεάσει σημαντικά τη ζωή και την ψυχισμό των πολιτών αυτής της χώρας. Επιδίωξη του project είναι η δημιουργική περιήγηση στην ελληνική ενδοχώρα, στα νησιά και στις απομακρυσμένες γωνιές της, με σκοπό να φωτίσει μian “άλλη Ελλάδα”, η οποία, αν και δεν έχει φωνή στα επίσημα μέσα ενημέρωσης, συνεχίζει όμως να ονειρεύεται και να αντιστέκεται δημιουργικά. Με όχημα το ντοκιμαντέρ, την αφήγηση και τη φωτογραφία φέρνει στο προσκήνιο ανθρώπινες ιστορίες που έχουν τη δύναμη να εμπνεύσουν και να συν-κινήσουν, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για μια εμπειρία μεταμόρφωσης. Το ντοκιμαντέρ «Ο Τυφλός Ψαράς» που σκηνοθέτησε σε συνεργασία με τον Στρατή Βογιατζή, απέσπασε το 1ο Βραβείο Κοινού στο 14ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και τιμητική διάκριση στο 6ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Χαλκίδας. Επίσης, το ντοκιμαντέρ «Κοινωνικό Ωδείο/Notes», που σκηνοθέτησε σε συνεργασία με την Αλεξάνδρα Σαλίμπα, απέσπασε το 1ο Βραβείο Κοινού στο 16ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Αποκλειστικός Δωρητής του Caravan Project είναι το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

Οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου επισκεφτήκαμε, στο πλαίσιο των πολιτιστικών εξορμήσεων, το Caravan Project στις 16 Μαρτίου στους πολιτιστικούς χώρους (yurts) στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης και γοητευτήκαμε από τη θεματολογία αλλά και την κινηματογραφική γραφή της Θέκλας Μαλάμου. Είχαμε πολλοί από μας ήδη ασχοληθεί με τον «Τυφλό Ψαρά», αναδεικνύοντάς τον σε Ήρωα του Μήνα το Φεβρουάριο του 2015, αλλά και παρουσιάζοντάς τον στο 4ο Παναρσακειακό Μαθητικό Συνέδριο, ως πρότυπο προσωπικού αγώνα. Την προσκαλέσαμε στο παλιό της Σχολείο για μια συνέντευξη. Στις 21 Απριλίου η Θέκλα ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση και συνάντησε τους συντάκτες του Νεογραφηματοσ στο Αρσάκειο Γυμνάσιο.

Νεογράφημα: Ποιες αναμνήσεις έχετε από τα Αρσάκεια Σχολεία;

Θέκλα Μαλάμου: Τότε στεγαζόμασταν στο κτήριο του Δημοτικού. Το σχολείο ήταν πιο μικρό, μα γεμάτο ενέργεια. Τώρα το βλέπω πιο προσεγμένο, με πολύ περισσότερες δραστηριότητες. Τότε είχαμε μόνο το θέατρο με την κυρία Παπουτσάκη και την κυρία Μαραγκού. Βεβαίως, το θέατρο προσέφερε πολλές διακρίσεις.

Νεογράφημα: Αυτή ήταν η πρώτη επαφή σας με την τέχνη;

Θέκλα Μαλάμου: Ναι, και μετά η επαφή αυτή προχώρησε, λόγω των σπουδών στη Σχολή, αλλά με άλλη τέχνη, τη φωτογραφία.

Νεογράφημα: Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την τέχνη;

Θέκλα Μαλάμου: Στο Τ.Ε.Ι. Φωτογραφίας ήρθα σε επαφή πρώτη φορά με την τέχνη της φωτογραφίας. Εκεί κάποιοι καθηγητές λειτούργησαν πιο πολύ ως δάσκαλοι της ζωής, μας ενέπνευσαν να ασχοληθούμε σοβαρά και με πάθος με την τέχνη. Αργότερα η αναζήτηση συνεχίστηκε και σε άλλες μορφές της τέχνης. Σεμινάρια και εντατικά εργαστήρια (workshops) γύρω απ' τη φωτογραφία πλαισίωσαν τις σπουδές μου στη Σχολή και έπαιξαν ουσιαστικό ρόλο, ώστε να μου επιβεβαιώσουν πως βρισκόμουν στον σωστό τόπο τον σωστό χρόνο.

Νεογράφημα: Πώς περάσατε από τη φωτογραφία στον κινηματογράφο;

Θέκλα Μαλάμου: Χάριν της ιστορίας του κυρ-Γιάννη Κουκούμιαλου, του τυφλού ψαρά από τη Χίο. Ο συνεργάτης μου Στρατής Βογιατζής κατάγεται από τη Χίο και είχαμε ακούσει για την ιστορία ενός τυφλού και μονόχειρα ψαρά, ενός ανθρώπου που -παρά τις δυσκολίες του- συνεχίζει να ψαρεύει τα τελευταία εβδομήντα χρόνια μες τη θάλασσα. Σε μια εκδρομή μας στη Λαγκάδα, ήρθαμε σε επαφή με αυτόν τον υπέροχο άνθρωπο. Νιώσαμε πως αυτή η ιστορία έπρεπε να καταγραφεί. Έκρινα πως με τη φωτογραφία μόνο, θα χανόταν η ιστορία του κυρ-Γιάννη. Έπρεπε να κινηματογραφηθεί. Έπρεπε να γίνει ντοκιμαντέρ. Έτσι μπήκα για πρώτη φορά στο μονοπάτι του κινηματογράφου. Ήταν οι πιο ωραίοι μήνες της ζωής μου!

Νεογράφημα: Σε ποιον απευθύνεται η δουλειά σας; Στον εαυτό σας ή στον κόσμο;

Θέκλα Μαλάμου: Η τέχνη δεν μπορεί να απευθύνεται μόνο σ' εσένα. Είναι σαν το ηλιοβασίλεμα που, μπορείς βέβαια να το δεις μόνος σου, θα το απολάμβανες όμως περισσότερο αν το μοιραζόσουν με τον φίλο σου. Είναι ζητούμενο στη δουλειά μας η επαφή με τον κόσμο. Απευθύνεται σε ορθολογιστές και μυστικιστές, σε ακροβάτες και τεχνοκράτες, σε γυρολόγους και πωλητές, σε προοδευτικούς και συντηρητικούς, σε δουλευταράδες και τεμπέληδες, σε απόκληρους και οικογενειάρχες, σε θαρραλέους και δειλούς και σε όλους αυτούς που ακόμα μαθαίνουν τον κόσμο μέσα από τις ιστορίες, που συναντούν και αισθάνονται τον «άλλον» μέσα από αυτές και επιστρέφουν πίσω στον εαυτό τους, νοσηματοδοτώντας ξανά τις ζωές τους, συναισθανόμενοι ότι όλες οι ιστορίες αφορούν την κοινή μας ιστορία, την κοινή μας μοίρα.

Νεογράφημα: Τι ανταπόκριση έχετε στη δουλειά σας με το Caravan Project;

Θέκλα Μαλάμου: Είμαστε πολύ ικανοποιημένοι από την ανταπόκριση του κόσμου, τόσο σε επίπεδο μεμονωμένων επισκεπτών όσο και σε επίπεδο φορέων και κοινωνικών δομών. Πανεπιστήμια, δήμοι, συλλογικότητες, πρωτοβουλίες πολιτών και καλλιτεχνικές ομάδες έχουν συμπράξει δημιουργικά μαζί μας, ενώ πάνω από 4.000 μαθητές έχουν λάβει μέρος στα εκπαιδευτικά προγράμματα του Caravan Project.

Νεογράφημα: Δίνετε κοινωνικό περιεχόμενο στην τέχνη;

Θέκλα Μαλάμου: Το περιεχόμενο της τέχνης μας είναι ο άνθρωπος, «οι άνθρωποι με τη δική τους, ο καθένας, σημαία, με τη δική τους φιλοσοφία ζωής». Αφηγούμαστε ιστορίες ανθρώπων. Αυτό προς το οποίο είμαστε προσκείμενοι με έναν ευαίσθητο τρόπο είναι η δύναμη της ιστορίας: η ιερότητα με την οποία συλλέγεται αυτή, η ιδιαιτερότητα με την οποία αφηγείται και η χαρά, όταν αυτή διασώζεται. Αυτό νομίζω πως ήταν η αρχική μας ασημάτιστη επιθυμία, που πλέον με πολλή χαρά διαπιστώνουμε, μέρα με τη μέρα, πως είναι ένας στόχος πραγματοποιήσιμος. Οι ιστορίες αυτές έχουν, η καθμία από αυτές, τη δική τους κοινωνική δυναμική -μπορείς και μιλάς μέσα από αυτές.

Νεογράφημα: Συνεχίζετε, σε προσωπικό επίπεδο, τη σχέση με τους πρωταγωνιστές σας;

Θέκλα Μαλάμου: Ναι, προσπαθούμε να μην χάνουμε επαφή. Προσπαθούμε να επικοινωνούμε μαζί τους. Μιας και η σχέση μας μαζί τους δεν είναι επαγγελματικής φύσεως, τους αναζητούμε γιατί πλέον είναι κομμάτι απ' τη ζωή μας.

Νεογράφημα: Τι νοιώθετε προς τους πρωταγωνιστές των ιστοριών σας: υποχρέωση ή χρέος;

Θέκλα Μαλάμου: Ευθύνη.

Νεογράφημα: Πώς σας εμπιστεύονται οι πρωταγωνιστές των ντοκιμαντέρ σας;

Θέκλα Μαλάμου: Κάθε συνάντηση εξελίσσεται σε μια σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ μας. Δεν σηκώνουμε την κάμερα με το που γνωρίσουμε έναν άνθρωπο. Προσπαθούμε να έρθουμε κοντά του, κι αυτός με τη σειρά του κοντά σ' εμάς. Γι' αυτό και για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα είμαστε στην καθημερινότητα αυτών των ανθρώπων. Έτσι δημιουργείται και μια ατμόσφαιρα εμπιστοσύνης και φιλίας.

Νεογράφημα: Πώς σχετίζονται η τέχνη με τη δουλειά;

Θέκλα Μαλάμου: Δεν υπάρχει σταθερότητα στη δουλειά μας, ακριβώς για το λόγο ότι έχει να κάνει με την τέχνη. Είμαστε διαρκώς σε αναζήτηση. Σε βοηθά, όμως, να κρατάς τις κεραίες σου τεντωμένες. Να ψάχνεις διαρκώς γι' αυτό το κάτι, που μιλά στην ψυχή σου, που μπορεί να την ξεκλειδώσει.

Νεογράφημα: Στην τέχνη τι έχει μεγαλύτερη σημασία, η τεχνική ή το περιεχόμενο;

Θέκλα Μαλάμου: Την τεχνική πρέπει να την κατέχεις καλά, να σου βγαίνει αυτόματα. Αλλά το βάρος πέφτει στο περιεχόμενο. Εμείς προσπαθούμε να στοχεύουμε -όσο γίνεται περισσότερο, όσο μπορούμε να το καταφέρουμε- στην «αλήθεια», στη δική μας αλήθεια. Σκοπός της τέχνης όμως, όπως έλεγε ο Αλμπέρ Καμύ, είναι πρωτίστως να κατανοήσει.

Νεογράφημα: Θα συνεχίσετε μόνο με ντοκιμαντέρ;

Θέκλα Μαλάμου: Θα ήθελα κάποια στιγμή να γυρίσω μια ταινία fiction, μία κωμωδία.

Νεογράφημα: Σας ευχαριστούμε πολύ! Καλή συνέχεια!

«Ένα βήμα πριν το Γυμνάσιο»

Ο τίτλος της στήλης είναι ένα πρόσφατο (του Απριλίου) θέμα αυθορμήτου λόγου, που παρουσίασαν οι μαθητές του Ρητορικού Ομίλου της ΣΤ' τάξης του Αρσακείου Δημοτικού Θεσσαλονίκης. Ακούστηκαν πρωτότυπες, προσωπικές, κάποτε και συγκινητικές ομιλίες. Στην πρόσκληση του διδάσκοντος, που ακολούθησε τους λόγους, να καταγράψουν τα κύρια σημεία των ομιλιών τους για να τα δημοσιεύσουμε στο «Νεογράφημα», ανταποκρίθηκαν αρκετοί μαθητές. Οι ομιλίες, όπως είναι φυσικό, δεν μπορούσαν να καταγραφούν, ούτε να δημοσιευθούν όλες αυτούσιες. Έτσι, παραθέτουμε τα αποσπάσματα που ακολουθούν, σε συνεργασία με τους μαθητές και τις μαθήτριες του Ομίλου.

«Είμαι πολύ χαρούμενος που πηγαίνω στο Γυμνάσιο, αλλά στενοχωριέμαι που φεύγω από το Δημοτικό. Από μεγάλος, πάλι μικρός. Η πρόκληση να μεγαλώσω και πάλι...»

Στρατής Αηδονίδης

«Αρχαία, Βιολογία, Χημεία: καινούργια μαθήματα να παρακολουθήσουμε και καινούργιοι φίλοι να αποκτήσουμε...»

Όλγα Γουλή

«Πολλοί χαίρονται, γιατί, επιτέλους, φθάνουν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, άλλοι συγκινούνται από τις αναμνήσεις του Δημοτικού. Στο Γυμνάσιο, πάντως, ο χαρακτήρας σου αλλάζει, γιατί μπαίνεις, σιγά-σιγά, στην εφηβεία...»

Πάνος Διαμαντής

«Δεν είναι κακό να μεγαλώνει κάποιος, αλλά να ξεχνάει. Να ξεχνάει όσα έζησε και την καλοσύνη που είχε μέσα του ως παιδί.... Εγώ δεν θέλω να ξεχάσω αυτό που είμαι ή τις συνήθειές μου και να φορέσω τη μάσκα της “μεγάλης”. Ένα μήνυμα για όλα τα παιδιά: να είναι πάντα ο εαυτός τους!»

Αλεξάνδρα Καραγιαννίδου

«Ανυπομονώ να έρθω στο Γυμνάσιο και νομίζω πώς όλα τα παιδιά ανυπομονούν για αυτή τη στιγμή! Και τι πιο ωραίο από το να γνωρίσεις νέους φίλους...»

Νικόλας Κουγιανός

«Το Γυμνάσιο είναι η πρώτη επαφή των παιδιών με τις εξετάσεις και την εφηβεία. Και κανείς δεν λέει πως ο δρόμος αυτός είναι εύκολος... Όπως υπάρχουν μαθητές που έχουν άγχος, έτσι υπάρχουν και μαθητές που είναι άνετοι και γεμάτοι περιέργεια για το τι τους περιμένει στο Γυμνάσιο...»

Μελίνα Κουίδου

«Πιστεύω πως δεν πρέπει να νιώθουμε άσχημα που τελειώνει το Δημοτικό, γιατί μπορεί η νέα αρχή να είναι λίγο άβολη, πιστεύω, όμως πως γρήγορα και εύκολα θα συνηθίσω το Γυμνάσιο...»

Κατερίνα Λάμπρου

«Εγώ προσωπικά θέλω πολύ να πάω στο Γυμνάσιο, διότι θέλω να δω πως είναι οι «μεγάλες» τάξεις. Επίσης, μετά από τόσα χρόνια στο Δημοτικό, έφθασε η ώρα να δοκιμάσω και κάτι καινούργιο...»

Αναστάσης Λυμπόπουλος

«Ένα βήμα πριν το Γυμνάσιο και ίσως αυτή είναι η μοναδική χρονιά που δεν ανυπομονούν όλοι τόσο πολύ για τις καλοκαιρινές τους διακοπές...»

Μάγδα Μακρή

«Νιώθω περήφανη που έφθασα ως εδώ...Πιστεύω πως τις φίλες μου και τους δασκάλους μου θα τους συναντώ συχνά, αν και στο Γυμνάσιο θα κάνω και καινούργιες φίλες...»

Ζένια Ματέλλα

«Νομίζω πως πρέπει να ετοιμαστούμε για ένα κύμα διαγωνισμάτων, βιβλίων και θεωριών, αλλά πρέπει να είμαστε έτοιμοι και για νέες εμπειρίες... Το Γυμνάσιο απαιτεί πολλές αλλαγές... Ένα βήμα πριν το Γυμνάσιο, κάτι αφήνουμε πίσω μας και κάτι θα βρούμε μπροστά μας...»

Στελίνα Μπουζοπούλου

«Θα θυμάμαι όλα όσα έγιναν, ακόμη και τις άσχημες στιγμές, με τις φίλες και τις κολλητές μου...»

Βασίλεια Ναβροζίδη

«Όταν έρχεσαι στο Γυμνάσιο, όλα αλλάζουν: καθηγητές, τάξεις, μαθήματα. Είναι σαν να ξαναπηγαίνεις στην πρώτη δημοτικού, μόνο που τότε δεν είχαμε ιδέα πως είναι το σχολείο... Τώρα, όμως, βρίσκομαι ένα βήμα ΠΡΙΝ το Γυμνάσιο, άρα στο δημοτικό και σκοπεύω να απολαύσω αυτές τις τελευταίες μέρες...»

Σταύρος Παπαδόπουλος

«Θα μου μείνουν στην καρδιά όλα όσα μου δίδαξε αυτό το σχολείο και οι γνώσεις που μου πρόσφερε. Δεν θα ξεχάσω τους παιδικούς μου φίλους, επειδή με στήριξαν και μου έδωσαν ώθηση στη ζωή. Με βοήθησαν να λύνω τα προβλήματα και να τα προσπερνάω...»

Θάλεια Παπαθανασίου

«Τα μαθήματα θα αρχίσουν να δυσκολεύουν και ο ελεύθερος χρόνος να λιγοστεύει... Θα μεγαλώσω και φοβάμαι πως όλοι θα μου λένε τι να κάνω και θα έχω περισσότερες υποχρεώσεις, αλλά εγώ ξέρω πως πάντα μέσα μου θα υπάρχει η παιδική μου ηλικία...»

Βίβιαν Πράτου

«Το Γυμνάσιο έχει πολλές διαφορές σε σχέση με το δημοτικό. Στο Γυμνάσιο δίνεις εξετάσεις, για να περάσεις στην επόμενη τάξη. Επίσης κάνεις περισσότερα μαθήματα, έχεις πιο πολλά καθήκοντα για το σπίτι και αλλάζει ο χαρακτήρας σου... Σίγουρα θα στενοχωρηθούμε, όταν αποχαιρετήσουμε το Δημοτικό, όμως πρέπει να αρχίζουμε να το συνηθίζουμε...»

Κορίνα Ρεκάνου

«Αλήθεια, δεν ξέρω πώς θα διαχειριστώ τον αποχαιρετισμό... Θα έπρεπε να χαίρομαι και να μετρώ αντίστροφα το χρόνο ή όχι;... Γιατί ανησυχώ; Έχω δύο μήνες μπροστά μου, για να ξεπεράσω όλους μου τους φόβους...»

Ανδρέας Ροδοκαλάκης

«Όταν τελειώνει η έκτη, δε γυρνάς πίσω. Συνεχίζεις μπροστά, ώσπου να φτάσεις ακόμη και στο Πανεπιστήμιο... Όλα τα παιδιά θέλουν να θυμούνται ωραία πράγματα από την έκτη δημοτικού...»

Ελένη-Μαρία Σαρρή

«Τα παιδιά μεγαλώνουν, γίνονται πιο ανεξάρτητα. Εγώ χαίρομαι που θα πάω στο Γυμνάσιο, γιατί δε θα φορώ τη στολή του Δημοτικού και θα πηγαίνω μόνη μου βόλτα...»

Στέλλα Τουλγαρίδου

«Στο Γυμνάσιο τα παιδιά μεγαλώνουν και παίρνουν τις αποφάσεις μόνα τους. Το Γυμνάσιο είναι ένα σχολείο που χρειάζεται περισσότερη σκέψη, μελέτη και παρακολούθηση. Ευτυχώς δεν θα φύγουν πολλοί συμμαθητές μου από το σχολείο. Δε θα ήμασταν, όμως, πια τα μεγαλύτερα παιδιά του σχολείου...»

Ειρήνη Τυμpanίδου

Η κατάκτηση της Σελήνης

του Σωκράτη Ναζλίδη (B2)

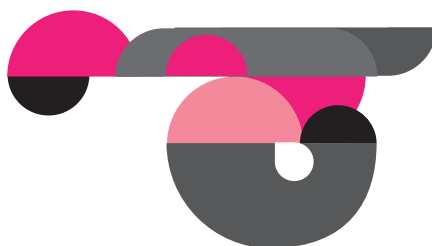
Από τις απαρχές του πολιτισμού ο άνθρωπος έβλεπε τη σελήνη συνέχεια· ήταν μέρος της ζωής του. Άλλοι λαοί την θεοποίησαν, άλλοι την ενέταξαν στη μυθολογία τους και άλλοι την προσέγγισαν πιο επιστημονικά. Ένα είναι σίγουρο πάντως· η Σελήνη αποτελούσε για αιώνες ένα μυστήριο.

Στις 25 Μαΐου 1961 ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζων Κέννεντυ, ανακοίνωνε ενώπιον του Αμερικανικού Κογκρέσου το φιλόδοξο εκείνο στόχο της αποστολής Αμερικανών στη Σελήνη και της ασφαλούς επιστροφής τους πίσω στη Γη, πριν το τέλος της δεκαετίας του 1960. Πολλοί πολιτικοί λόγοι οδήγησαν τότε τον Κέννεντυ να πάρει αυτή την απόφαση. Ο Κέννεντυ ένωσε έντονα την πίεση της Σοβιετικής Ένωσης στην «κούρσα του διαστήματος» και τις πρωτιές (πρώτος δορυφόρος στο διάστημα, πρώτος αστροναύτης στο διάστημα κ.λπ.) που οι Σοβιετικοί συνεχώς κέρδιζαν.

Η προσσελήνωση, στις 21 Ιουλίου του 1969, ήταν το αποκορύφωμα μιας τεράστιας προσπάθειας. Μαζί με τους τρεις επιβαίνοντες του Apollo 11 αγωνίστηκαν γύρω στις εκατό χιλιάδες επιστήμονες και ένδεκα άλλοι αστροναύτες. Παρ' όλα αυτά, όλες οι αναφορές των αστροναυτών που πάτησαν το πόδι τους στη Σελήνη, όσο και εκείνων που ήταν σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη, μιλούν πρωτίστως για την «ανακάλυψη της Γης»! Η εικόνα του γαλάζιου μέσα στον ουράνιο θόλο αντικατόπτριζε τις δυνατότητες και τη δύναμη του ανθρώπινου πλανήτη.

Ας μην ξεχνάμε και τα πρώτα λόγια του πρώτου ανθρώπου, του Νηλ Άρμστρογκ, που πάτησε το πόδι του στη Σελήνη: “That’s one small step for [a] man, one giant leap for mankind” «ένα μικρό βήμα για έναν άνθρωπο, ένα μεγάλο βήμα για την ανθρωπότητα». Ο ίδιος ο Άρμστρογκ παραδέχτηκε αργότερα πως είχε εμπνευστεί από το τραγούδι «Babysteps, giantsteps».

Πολλές οι φήμες και οι θεωρίες συνωμοσίας, που φέρουν την προσσελήνωση να μην έγινε ποτέ και να ήταν απλά ένα χολιγουντιανό κατασκεύασμα, με μια σκηνοθεσία που φαίνεται πως αφήνει πολλά κενά. Η πιο αδιάψευστη, όμως, επιβεβαίωση όλων των προσσεληνώσεων ήρθε στις 17 Ιουλίου 2009, όπου σε ανακοίνωσή της η NASA αναφέρει ότι ο δορυφόρος που είχε εκτοξευτεί για να εξερευνήσει νέα πιθανά σημεία μελλοντικών προσσεληνώσεων και ύπαρξης νερού στη Σελήνη, εντόπισε τα 5 από τα έξι σημεία προσσελήνωσης (αργότερα εντόπισε και το έκτο σημείο) του Apollo 12.

180
χρόνια
παιδείας

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1836)
ΑΡΣΑΚΕΙΑ - ΤΟΣΙΤΣΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
www.arsakeio.gr

ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

<http://arsakeiogt.wordpress.com>

<https://twitter.com/arsgymth>